

til at foretage nogenformhelt Forhøielse af Lønningerne for Kontorcheferne under Ministerierne, vilde det efter min Formening dog være rigtigt idetmindste at sætte Lønningerne for Kontorcheferne under Retterne paa lige Fod med Lønningerne for Kontorcheferne under Ministerierne.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg maa takke det ærede Medlem, der nu havde Ordet, for de Udtalelser, han fremkom med, for den Bevillie imod de i dette Lovforslags § 3 omhandlede Embedsmænd, som hans Ytringer bare Vidnesbyrd om, og jeg behøver vistnok ikke at tilføie, at forsaavidt man skulde være villig til her i Thinget at gaa lidt videre — det er kun Lidt, der er Tale om — i Henseende til disse Embedsmænds Lønninger, end jeg har foreslaaet i Lovforslagets § 3, vil jeg gjerne modtage det. Jeg erkjender selv, at disse Embedsmænd ere stærkt overbebyrdede med Arbeide. De høre visseelig til den Slags Embedsmænd, med Hensyn til hvilke der slet ikke kan være Tale om, at de skulde kunne have noget Biehverv ved Siden af deres Embedsforretninger. Jeg skal derfor, som sagt, dersom man her fra Thingets Side maatte være tilbøielig til at gaa lidt videre overfor dem, end jeg har foreslaaet, med stor Glæde modtage det.

Scharling: Det er gaaet mig idag ligesom Flere, der idag have haft Ordet, idet jeg havde ønsket at fremsætte en Række almindelige Betragtninger om Lønningspørgsmaalet overfor flere af de Udtalelser, der fremkom igaar. Jeg havde antaget, at de idag foreliggende Lovforslag vilde give samme Anledning til at forhandle de almindelige Spørgsmaal om det Lovforslag, der igaar var til Forhandling. Da imidlertid den høitærede Formand temmelig energisk har fastholdt den modsatte Formening, har jeg høiet mig derfor og indtil nu opgivet at tage Ordet. Men det nu foreliggende Lovforslag giver mig dog Anledning til at motivere et Punkt, der staar i Forbindelse med det almindelige Spørgsmaal, og jeg haaber, at det ikke vil blive mig forment at motivere dette Punkt ved at tage Udgangspunkt fra en Udtalelse, som saaldt igaar. Det blev nemlig da udtalt af det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm), at min Forgænger paa denne Plads (Fenger) skulde ved den sidste Lønningsrevision have yttret, at Embedsmændene i Danmark vare bedre Lønnede end i andre Lande, i alt Fald med Undtagelse af Norge. Da jeg dengang ikke var Medlem af Thinget, er denne Ytring mig ikke bekendt, og det vilde være for vanskeligt at opspøge den i Tidenden, men jeg maa bemærke, at jeg finder det rent ud sagt uroligt, at min høitærede Forgænger skulde have udtalt denne Sætning i den Almindelighed og ovenikjøbet kun med den ene Begrændsning, som tilføiedes med Hensyn til Embeds-

mændene i Norge; thi jeg vover at fremsætte den Paastand, at samtlige vore Embedslønninger fra den høieste til den laveste vilde man i England finde latterlig lave. En Englænder, hvem vi vilde fortælle, at vi lønnede vore Ministre med 6—700 Lst., og at meget faa af vore Embedsmænd naae op til 500 Lst., vilde vist tro, at man drev Gjæk med ham, og jeg antager ogsaa, at man i Frankrig vilde blive meget forbauset ved at erfare, hvorledes vi hertilands lønne vore høieste administrative Embedsmænd, Ministre, Departementschefer, Amtmænd, ja, jeg er tilbøielig til at tro, at det Samme gjælder om Lydsfland, hvor man dog mener, at Lønningerne ere lave; men jeg tillægger forøvrigt ikke disse Sammenligninger nogen stor Betydning, thi, hvad det kommer an paa, er jo ikke det absolute Sammenligning imellem Lønningerne, men derimod Forholdet mellem Lønningerne og Indtagten samt Udgifterne i Almindelighed i de paa-gjældende Lande. Jeg tror derfor ikke, at man kan anstille en saadan almindelig Sammenligning undtagen med Lande, hvor Livsforholdene i det Hele taget komme Livsforholdene i Danmark meget nær. Dette er Tilfældet med Sverrig og Norge, og jeg tror derfor, det er med disse Lande, at Parallelen maa drages. Det ærede Medlem (B. Holm), der talte igaar, anerkjendte — jeg tror i Hensehold til min ærede Forgængers Udtalelser —, at i Norge vare Embedsmændene nok saa godt Lønnede som i Danmark. Jeg skal med særlig Høiagtning til det forelagte Lovforslag tillade mig at hævde, at i Sverrig ere Embederne gennemgaaende langt bedre Lønnede end i Danmark. Jeg griber netop denne Lov, fordi det er meget vanskeligt at finde Embeder, hvor Parallelen er fuldstændig. Ganste vist kan der være nogen Forskjel med Hensyn til Ordningen, og Organisationen, men jeg tror, det maa erkjendes, at, dersom der overhovedet kan drages nogen Parallel mellem Embedsmænd i forskjellige Lande, saa maa det være mellem Embedsmændene ved Overretterne i de tre nordiske Lande, og der er det da en Kjendsgjerning, at Assessorerne ved de svenske Hofretter ere langt høiere Lønnede end Assessorerne ved de danske Overretter. Smedens vore Overretsassessorer, naar man medregner Lønningsstillæget, men ikke Dyrtidstillæget, nu lønnes med 3,600 Kr. og gennem 12 Aar kunne stige indtil 5,200 Kr., saa lønnes de svenske Hofretsassessorer med en Begyndelseslønning af 5,300 Kr. — altsaa høiere end Slutningslønningen hos os — og stige indtil 7,000 Kr. Og man maa nu ikke tro, at dette er et eneستاende Tilfælde, eller at disse Lønninger ere ekstraordinært høie. Nei, jeg kunde nævne en hel Række Lønningsstatser fra de forskjelligste Omraader for at vise, at gennemgaaende ere Lønningerne for disse Klasser af Embeder høiere i Sverrig end her i Landet. Men naar det saaledes maa erkjendes, at blandt de Lande, mellem hvilke en